

- 4) Με βάση τα ανωτέρω, όταν συντρέχει ο διαλαμβανόμενος στο άρθρο 57, παράγραφος 4, στοιχείο δ', της οδηγίας 2014/24/ΕΕ λόγος αποκλεισμού, λόγω συμμετοχής του εμπλεκόμενου οικονομικού φορέα σε σύμπραξη επιχειρήσεων, ως «σχετικό γεγονός» κατά την έννοια του άρθρου 57, παράγραφος 7, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ νοείται ο τερματισμός της συμμετοχής στη σύμπραξη ή η περιέλευση της συμμετοχής αυτής στη γνώση της αναθέτουσας αρχής βάσει ασφαλών και αξιόπιστων στοιχείων;

- (¹) Οδηγία 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 243).
- (²) Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94, σ. 65).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Βέλγιο) στις 20 Μαρτίου 2017 — Ποινική δίκη κατά Van Gennip BVBA κ.λπ.

(Υπόθεση C-137/17)

(2017/C 178/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Ποινική δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA, Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνανται οι ακόλουθες παραβιάσεις της βελγικής νομοθεσίας περί ειδών πυροτεχνίας να χαρακτηριστούν ως «σοβαρές παραβάσεις» κατά την έννοια του άρθρου 45 της οδηγίας 2013/29/ΕΕ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την εναρμόνιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με τη διαθεσιμότητα στην αγορά ειδών πυροτεχνίας:
- α) πώληση ειδών πυροτεχνίας 2,666 κιλών συνολικά, δηλαδή παράβαση των άρθρων 265, σημείο 7, και 257 του Koninklijk besluit van 23 september 1958 houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen, το οποίο απαγορεύει την πώληση ειδών πυροτεχνίας σε ποσότητα που υπερβαίνει το 1 κιλό πυροτεχνικών υλικών, αν ο καταναλωτής δεν διαθέτει ατομική διοικητική άδεια για την κατοχή μεγαλύτερης ποσότητας ειδών πυροτεχνίας;
- β) υπέρβαση του καθορισμένου ορίου αποθηκείσεως και μη χρήση των χώρων αποθηκείσεως που προβλέπονται σε ομοσπονδιακή άδεια πυροτεχνημάτων, ενώ ήδη υπήρχε περιφερειακή περιβαλλοντική άδεια για την αποθήκευση των όντως μεγαλύτερων ποσοτήτων στους σχετικούς χώρους;
- γ) πολύ προσωρινή αποθήκευση πολύ μικρών ποσοτήτων ειδών πυροτεχνίας σε διάφορους χώρους μη οριζόμενους από την άδεια για την αποθήκευση, εντός της περιμέτρου καταστήματος λιανικού εμπορίου ειδών πυροτεχνίας, το οποίο διαθέτει τόσο ομοσπονδιακή άδεια πυροτεχνημάτων όσο και περιφερειακή περιβαλλοντική άδεια;
- 2) Αντιτίθεται η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας ειδών πυροτεχνίας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2007/23/ΕΚ (²) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2007, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά ειδών πυροτεχνίας (νυν άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/29/ΕΕ [...]), εν ανάγκη σε συνδυασμό με το άρθρο 10 της οδηγίας 2006/123/ΕΚ (³) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, σε εθνικό ρύθμιση η οποία συνδέει τους χώρους αποθηκείσεως των συμφωνών με την οδηγία ειδών πυροτεχνίας, που αποτελούν αντικείμενο λιανικού εμπορίου, με τη διττή προϋπόθεση κατοχής, αφενός, άδειας χορηγηθείσας κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας περί κατασκευής, αποθηκείσεως, κατοχής, πωλήσεως, μεταφοράς και χρήσεως εκρηκτικών υλών και, αφετέρου, άδειας χορηγηθείσας κατ' εφαρμογήν της νομοθεσίας περί περιβαλλοντικών αδειών για εγκαταστάσεις προκαλούσες οχλήσεις, ενώ αμφότερα τα συστήματα για τη χορήγηση άδειας έχουν στην ουσία τον ίδιο στόχο (την πρόληψη κινδύνων για την ασφάλεια), και ένα από τα δύο αυτά συστήματα για τη χορήγηση άδειας (εν προκειμένω, αυτό που αφορά τα εκρηκτικά) θέτει ένα (πολύ) χαμηλό ανώτατο όριο για την αποθήκευση εορταστικών πυροτεχνημάτων (συνολικά 50 κιλά πυροτεχνικών υλικών, δηλαδή ενεργών υλικών);

- 3) Αντιπύεται η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας ειδών πυροτεχνίας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2013/29/ΕΕ [...], και στο άρθρο 6, παράγραφος 2, της οδηγίας 2007/23/ΕΚ [...] (εν ανάγκη σε συνδυασμό με τα άρθρα 34, 35 και 36 ΣΛΕΕ) και σε συνδυασμό με την αρχή της αναλογικότητας, σε εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει την κατοχή ή χρήση και την πώληση σε καταναλωτές εορταστικών πυροτεχνημάτων (πυροτεχνημάτων των κατηγοριών 2 και 3 κατά την έννοια της οδηγίας 2007/23/ΕΚ) τα οποία περιέχουν πάνω από 1 κιλό πυροτεχνικών υλικών;

⁽¹⁾ ΕΕ 2013, L 178, σ. 27.

⁽²⁾ ΕΕ 2007, L 154, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ 2006, L 376, σ. 36.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supreme Court of the United Kingdom
(Ηνωμένο Βασίλειο) στις 27 Μαρτίου 2017 — Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs
κατά Volkswagen Financial Services (UK) Ltd**

(Υπόθεση C-153/17)

(2017/C 178/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσιόντες: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Αναρρεσίβλητη: Volkswagen Financial Services (UK) Ltd

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όταν γενικά έξοδα που καταλογίζονται σε πράξεις εκμισθώσεως-πώλησεως (οι οποίες αποτελούνται από χρηματοδοτήσεις, που είναι απαλλασσόμενες πράξεις, και από παραδόσεις αυτοκινήτων, που είναι φορολογητέες πράξεις) περιλαμβάνονται στην ενιαία τιμή των χρηματοδοτήσεων από τον υποκείμενο στον φόρο, οι οποίες είναι απαλλασσόμενες πράξεις, δύναται ο υποκείμενος στον φόρο να προβεί σε έκπτωση ολόκληρου ή μέρους του φόρου εισροών που έπληξε αυτά τα έξοδα;
- 2) Κατά ποιον τρόπο πρέπει να ερμηνευθεί η σκέψη 31 της αποφάσεως της 8ης Ιουνίου 2000, Midland Bank (C-98/98, EU: C:2000:300), και ακριβέστερα το χωρίο ότι «το κόστος των υπηρεσιών αυτών αποτελεί μέρος των γενικών εξόδων του υποκειμένου στον φόρο και, ως τέτοια, είναι συστατικά στοιχεία της τιμής των προϊόντων της επιχειρήσεως»;

Ειδικότερα:

- α) Πρέπει το χωρίο αυτό να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένα κράτος μέλος πρέπει πάντοτε να καταλογίζει ένα μέρος του φόρου εισροών σε κάθε πράξη, όποια ειδική μέθοδος και αν χρησιμοποιείται κατά το άρθρο 173, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της οδηγίας ⁽¹⁾;
 - β) Ισχύει το ίδιο ακόμη και αν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι τα γενικά έξοδα δεν περιλαμβάνονται στην τιμή των φορολογητέων πράξεων οι οποίες διενεργήθηκαν από την επιχείρηση;
- 3) Μήπως το γεγονός ότι τα γενικά έξοδα όντως πραγματοποιήθηκαν, τουλάχιστον κατά ένα μέρος, για παραδόσεις αυτοκινήτων, οι οποίες είναι φορολογητέες πράξεις,
 - α) συνεπάγεται ότι πρέπει να μπορεί να εκπέσει συγκεκριμένο ποσοστό του φόρου εισροών ο οποίος έπληξε αυτά τα γενικά έξοδα;
 - β) Ισχύει το ίδιο ακόμη και αν από τις περιστάσεις προκύπτει ότι τα γενικά έξοδα δεν περιλαμβάνονται στην τιμή των παραδόσεων αυτοκινήτων, οι οποίες είναι φορολογητέες πράξεις;